

خاطرات دیوونه بازی های من
درسه، به نظرت بس نیست؟

مترجم: مریم رفیعی

نویسنده: جیم بنتون

سرشناسه	: جیم بنتون، Benton, Jim
عنوان و نام پدیدآور	: مدرسه به نظرت بس نیست نویسنده جیم بنتون؛ مترجم مریم رفیعی.
مشخصات نشر	: تهران: ایران‌بان، ۱۳۹۲.
مشخصات ظاهری	: ۱۴۲ ص: مصور.
فروست	: خاطرات دیوانه‌بازی‌های من.
قیمت فهرست نویسی	: ۹۷۸ ۶۰۰ ۱۸۸ ۱۴۶ ۶
یادداشت	: عنوان اصلی: School. Hasn't this gone on long enough?
موضوع	: داستان‌های کودکان آمریکایی — قرن ۲۰م.
نام افزوده	: رفیعی، مریم، ۱۳۶۴ — مترجم
کتابخانه	: ۱۳۹۲ ۱۳م ۲ از ۱۳۳۵۵۲
ردیف کتابخانه	: ع ۵۴/۸۱۳:
شماره ثبت	: ۳۹۱۹۲۵

نویسنده: جیم بنتون • مترجم: مریم رفیعی
 صفحه‌آرا: پرستو امیرعلی • لیتوگراف: سید علی • چاپ: دالاهو
 صحافی: دانشور • نوبت چاپ: اول ۱۳۹۲ • شابک: ۹۷۸۶۰۰۱۸۸۱۴۶۶
 قیمت: ۷۰۰۰ تومان

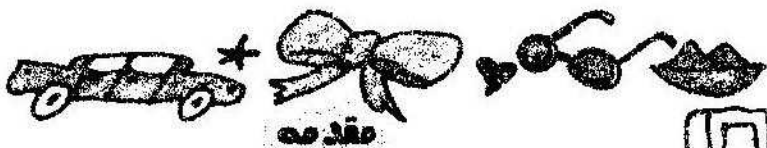
نشانی ایران‌بان: تهران - میدان فردوسی - ایرانشهر - پو.ک. ۵

تلفن: ۵۰-۸۸۳۱۵۸۴۹-۸۸۳۰۱۴۵۳

ایمیل: info@ibpublication.com

وب سایت: www.ibpublication.com

صندوق پستی: ۳۱۵۹-۱۵۸۱۵

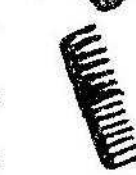
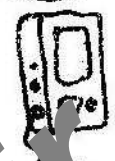
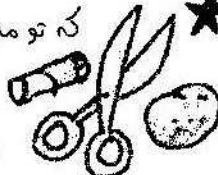
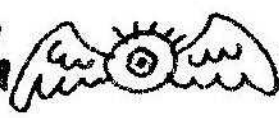
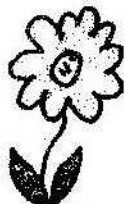
مقدمه

خواننده‌ی عزیزمی که مشغول خواندن دفتر خاطرات منی! اگر باهوش باشی، همین الان دست از خواندن بر می‌داری. جدی می‌گویم، درباره‌اش فکر کن. حتماً با خودت می‌گویی من هم وقتی می‌فهمم، ولی باور کن یک وقتی حرفی از دهننت در نمی‌آید. سوتی می‌دهی... همین کافی است.

می‌خواهی بدی چه چیزی همین کافی است؟

چون من یک سال بزرگ‌تر و باهوش‌تر شدم. من از وقتی خیلی کوچک بودم خیلی چیزها را یادداشت می‌کردم. دیگر هیچی از نظرم پنهان نمی‌ماند. تازه من باهوشم. واقعا باهوشم. از آن باهوش‌های نابغه‌ای که توی تلویزیون می‌بینی، همان‌طایری که باهوشان به هیچ وجه بلوند نیست و وقتی بقیه نمی‌توانند چیزی را در بیارند می‌روند سراغش و از او می‌خواهند مشکل بزرگ دنیا را آن روبرو شده است را حل کند.

او هم می‌گوید: «باشه» من به راه‌حل دارم که می‌تونه همه‌تون را نجات بده. به این هم دقت کنید که برای این کار از ریاضیاتی که تو مدرسه یاد گرفتم استفاده نمی‌کنم!»

و دنیا نجات پیدا می کند و مردم دنیا برای این که سپاسگزاری شان را نشان بدهند، ریاضیات را غیرقانونی اعلام می کنند و کم کم همه اعتراف می کنند که چقدر ته دلشان از ریاضیات متغیر بودند و خوشحالند که دیگر مجبور نیستند تحملش کنند! من از آن جور نابغه ها هستم.

امضاء جیمی کلی.

پس نوشت می گویم که هیچ وقت نباید مردم را احمق یا خنگول یا بی کله صدا زد. کسی من کسی را با این اسم صدا نکردم. آن ها را این جا توی دفتر من می کشتم... دفتر خاطرات خصوصی خصوصی که می دادم به بچه ها. بابام هیچ وقت سراغش نمی روند. آنها می دانند که من بهشان اعتماد دارم تا به حریم خصوصیم احترام بگذارند و مطمئنم که دوست دارند این اعتماد خاص و هوشمندانه و به بلوغ رسیده ای را که بپایان این دست بدهند. پس نوشت ۲: من می دادم که دوستانم او را به خودشان را دوستم جا می زنند) دفتر خاطراتم را نمی خوانند. ناظر این که این اعتماد را از دست می دهند، بلکه به خاطر این که دوست ندارند کارشان به بیمارستان بگشود!

